

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

10-4-52

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 14 JAAR

15

In dit nummer:

MANNEN OP DE MAAN

Met KUIFJE en BOBBIE

UROLIJK PAASFEEST

PAASVERLOF

DE wedstrijden van het tweede trimester stonden weer — zoals alle wedstrijden — in het teken van inspanning en ontspanning. Het vooruitzicht van het Lenteverlof, waar we steeds zo lang naar verlangden, gaf ons de moed om flink door te studeren, want men kan een vakantie niet beter beginnen dan met een goede uitdaging op school.

De inspanning is voor de meeste lezers reeds achter de rug. Ze krijgen nu hun verdiende ontspanning. De scouts trekken er op uit voor hun Paaskamp. Sommige families brengen reeds enkele dagen door aan zee. Voor wie verwanten heeft op de buiten staat er een kans het stadleven eens af te wisselen, en vrij te ravotten in beemden en bossen. Geen lessen meer, geen huiswerken, geen ondervragingen. Maandenlang heeft men op school van ons geest dat we steeds zouden stil zitten. Nu luidt de opdracht juist andersom: twee weken lang mogen we nu eens niet stil zitten.

En nu men niet mag stil zitten zijn er spijtig genoeg nog te veel jongens en meisjes die lusteloos binnen blijven omdat ze zich vervelen. Ze schijnen het geheim van de levendige kerels niet te kennen die zich overal en altijd kunnen vermaken. Ook bij regenweer. Heb je reeds rommelsolders grondig geëxploreerd? En de kerktoeren? Een boerderij? Oude kastelen in de buurt? De natuur die nu overal ontfuik? Men moet een beetje nieuwsgierig zijn. En de durf hebben desnoods iemand aan te spreken die ons inwijden kan in het leven van de dieren, bloemen, planten, de geschiedenis van de streek, enz. Er zijn overal mensen te vinden die daar meer over weten en niets meer appreciëren dan de belangstelling van de jeugd. Waar treffen we zulke mensen aan? Onder de onderwijzers, de geestelijken, de kunstenaars, de boswachters, herders, tuiniers, de oudren van dagen. Ga die mensen, die je ouders of leraren je wel kunnen aanwijzen, eens opzoeken, tracht hun vertrouwen te winnen en je mag er zeker van zijn dat je een heerlijk Paasverlof zult beleven.

Kuifje

DE KUIFJE'S BON

BRIEVENBUS

Fernand Lannaye, Huy en Agnès X. van Edgemo. — Stuur ons volledige naam en volledige adres in DUIDE-LIJKE DRUKLETTERS, a. u. b.
P. Renier van Wervik. — Je adres is onvolledig en dan moet je ons ook schrijven wat je wenst.
F. van de Velde. — Het is onmogelijk de bus in ons doosje kleiner te maken.
Annie de Cock. — Er liggen twee prentjes voor je klaar, doch we kunnen ze niet verzenden daar we je adres niet hebben!

ONBEKENDEN

X., Melle. — 50 punten voor reeks 2 van Reinaert de Vos.
X., Oostmalle. — 50 punten voor reeks 4 van Reinaert de Vos.
X., Oostduinkerke. — 50 p. in een groene omslag.
X., Zaventem. — 200 punten voor een portefeuille.
X., Oostende. — Tweede reeks van Reinaert de Vos.
X., Doornik. — 50 punten in een witte omslag.

LIJST VAN DE PREMIE

	Punten
1. REINAERT DE VOS ... Per reeks	50
2. DE DRIE KUIFJE-TIERS Per reeks	50
3. Aldrukplaatjes KUIFJE, « A » ...	50
4. Aldrukplaatjes KUIFJE, « B » ...	60
5. Twee reeksen van 5 kleurentkaarten ... Per reeks	70
6. Omslag schrijfpapier van KUIFJE, geïllustreerd door Hergé	80
7. Mooie KUIFJE's wimpel in 3 kleuren	100
8. « De Koninklijke Prins » Per reeks Opgel. 1 Reeks 1 uitgedrukt	100
9. Chromo's KUIFJE « Zien en Weten »: Vliegtuigen (1 ^{re} t.) Luchtschepen (1 ^{re} t.), Spoorwegen (1 ^{re} t.) Per reeks	125
10. Portefeuille KUIFJE	250
11. Bloc-note KUIFJE	250
12. KUIFJE's puzzle in hout, mod. A	350
12. KUIFJE's puzzle, groot model	500
14. Blokjespel KUIFJE, creatie van Hergé	500

Opgel!

Schrijf ons welk geschenk je wenst, zo niet zijn wij verplicht in je plaats te kiezen!

Onze brievenbus

Erik van den Berg, Antwerpen. — Menig Kuifjeslezer heeft zich reeds die vraag gesteld. We zullen op je voorstel ingaan en er een paar artikelen over schrijven. Hartelijk dank voor je suggestie.
Karel De Rijck, Overmere. — In een encyclopedie zul je daar meer over vernemen. In de gemeentelijke of parochiale bibliotheek zal er misschien wel een encyclopedie voor handen zijn. Ga die eens consulteren. Hartelijk.

WELDR
EEN NIEUW, EEN BOEIEND
TEKENVERHAAL
OVER DE ONTDEKKINGS-
REIZIGER
ROALD AMUNDSEN

door Raoul Auger

Frans Vroman, Hasselt. — Enkele goede jeugdschrijvers die nog niet in Kuifje behandeld werden? Ken je de boeken van Aloys Blommaert? Er zijn er nog andere hoor: Boschvogel, Lod. Lavki, Lindenkruis, Leo Op de Beeck, P. Bonl. We zullen aan het leven en het werk van deze schrijvers zeker nog een artikel wijden. Met mijn beste groeten.

Henri Siegers, Turnhout. — Dergelijk materiaal zoek je best in de winkels of magazijnen waar legermateriaal (vroeger OMA) verkocht wordt. Daar zul je die dingen aan de beste prijs kunnen kopen.

René van Damme, Merkssem. — Hartelijk dank voor je vriendelijke kaartje. Ik wens je nog veel succes met onze prijsvragen. Doe je ook mee aan de Openbare Onderzoeken van Kuifje « Jullie Krijgen het Woord »? Met mijn beste groeten.

Stef Schmidt, Deurne. — Kuifje vergeet zijn vrienden niet, en stelt ook hen bijzonder op prijs die aan hem denken. Hartelijk.

IS GEKNIPT VOOR JE!
Een prachtige sport die al je vrienden zal boeien.

Winter en Zomer zul je aan BIM-BAM pret beleven. In alle goede speelgoedwinkels zul je BIM-BAM-modellen vinden van 40 francs af. Moet de winkel in je buurt nog geen BIM-BAM-modellen hebben, schrijf dan rechtstreeks naar:

NAVYBEL
26, Weyersstraat, Brussel

KUIFJE (weekblad). Redactie, Publiciteit: Lombardstraat, 24, Brussel.
P.C.R. 1905-18 — *Uitgever-Directeur*: Raymond Leblanc — Gedrukt in helle door: De Drukk. C. Van Cortenberg, Keizerstr., 12, Brussel.
ABONNEMENTSPRIJZEN België Buiten en Belg. Konge
Ab. drie maanden 70.— frs. 80.— frs.
Ab. zes maanden 135.— frs. 155.— frs.
Ab. één jaar 265.— frs. 300.— frs.
KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht, Tel. 36533. Giro 190.334.
Abonnementsprijs: fl. 3,50 per kwartaal.

Onder de Vlag van de Compagnie

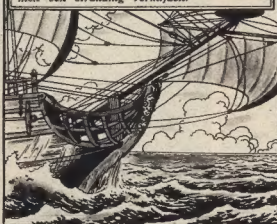
TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

De « Arnhem » en de « Pera » verkennen de kusten van Nieuw Guinea. In de zeeënge die Nieuw Guinea van Australië scheidt, moeten beide schepen voorzichtig tussen de zandbanken laveren...

De roerganger werpt zich samen met een matroos op het stuurwiel. Beiden worden geschreeuwd. Katrollen klijven en de zeilen worden naar de wind geplaatst...

Dank zij de vlug uitgevoerde manoeuvres kan men een stranding vermijden.

We kunnen niet meer verder. Naar het Oosten toe zijn er nog meer zandbanken. We zullen deze plaats daarom « Droge Bocht » noemen.

NA VEEL MOEITE SLAGEN DE SCHEPEN ER IN DIEPER WATER TE BE-REIKEN. ZE ZEILEN NU ZUIDWAARTS EN CARSTENZ EN ZIJN BEMANNING VERONDERSTELLEN NOG STEEDS NIEUW GUINEA AAN BAKBOORD TE HEBBEN. IN WERKELIJKHEID BEVIN-DEN ZIJ ZICH IN DE GOLF VAN CARPENTARIA. VERSCHIEDENE KE-REN GAAN CARSTENZ EN ZIJN VOLK AAN LAND EN NOG DIKWILS ONT-MOETEN ZIJ INBOORLINGEN. OP 20 APRIL BESLUIT CARSTENZ DE TERUGREIS TE AANVANGEN. GE-BREK AAN DRINKWATER EN DE SLECHTE TOESTAND DER SCHEPEN NOPEN HEM DAARTOE. DE « ARN-HEM » IS ER ZO SLECHT AAN TOE, DAT DE « PERA » SOMS UREN VOOR ANKER MOET GAAN OM OP HET ACHTERBLIJVENDE SCHIP TE WACH-TEN...

En op de « Arnhem » waar stuurman Costers nu kapitein is...

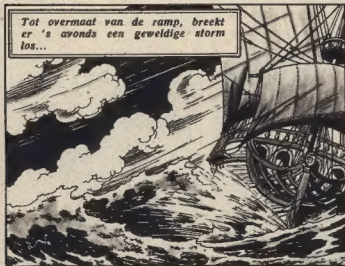
Kapitein, 't water stroomt het ruim binnen!

Dat is ernstig. Iedereen aan de pompen! Enkele matrozen stoppen intussen de lek!

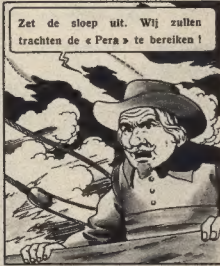
Tot overmaat van de ramp, breekt er 's avonds een geweldige storm los...

We zijn verloren! De lek wordt groter!

Zet de sloep uit. Wij zullen trachten de « Pera » te bereiken!

Ongeukkig breken enkele touwen bij het te waterlaten van de boot. Al de inzittenden komen in de woeste zee terecht...

Carstenz, die de moeilijkheden bemerkt, zendt een sloep op de « Arnhem » af...

Als we maar op tijd komen... De « Arnhem » maakt vervaarlijk slagzij!...

(Wordt voortgezet.)

DE RING VAN GIBIL

Henk, Leentje en oom Elemir van Zwabberdam zijn ingescheept op de « Najashi », een jacht dat toebehoort aan Nazir Abs, om het eiland Pasjoetan te zoeken. Even over de 43° meridiaan worden ze door een enorme golf meegesleurd naar een steile rotswand...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

Dat is de rots, de rots van José!

Vervloekt! We lopen te pletter!

Op hetzelfde ogenblik wordt het roer door een onbekende hand omgegooid, het schip beschrijft een brede boog en glijdt door een opening de reusachtige rots binnen...

En nu gebeurt het tweede wonder: men rent de boot met zulke kracht dat zij in al haar voegen kraakt en stil ligt. De verschrikte reizigers zien een enorme grot...

Wat 'n prachtige stalactieten!

Het geknlpde ogenblik om het landschap te bewonderen! Jullie hebben me in de loeren gelegd! Op het ogenblik dat heel dat spel begon, stond de bemanning op de brug. Waar is ze nu? Verdwenen! En dat is nog niets, doch hoeveel zal het me kosten dat wrak op te kalefateren... Is de veronderstelling dat we ooit weggomen uit jullie verwenst eiland!

Hou op met je gezannik! Je problemen zijn immers ook de onze en wij beklagen die averij eveneens. Aan wat ons overkomen is hebben we geen schuld, zomin als we aan je huidskleur schuld hebben!

O die versteende watervallen! Hoe wonderlijk! Men waant zich in de grotten van Han, vermenigvuldigd met achttien...

En je hebt de risico's toch aangenomen. Ik zei je toch dat we een onbekend eiland gingen zoeken...

Goed. Praten we er niet meer over.

Vermenigvuldigd met achttien? Waarom acht... achttien?

Dat arm 'schaapke... ze is nog onder de indruk van al die geweldige indrukken!

Het is niets... O... O... De Hand van de Man!

??

Achteruit, zoon van de Samovar! Pasjoetan aan ons twee!

(Wordt voortgezet.)

Tijl Wilenspiegel

Tijl heeft er geen flauw vermoeden van, dat de twee pelgrims slachtoffer zijn. Plotseling weerklinken twee schoten...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN

WILLY VANDERSTEEN

Met een angstig voor gevoel opent Tijl de voorhang en ziet de twee pelgrims levenloos op de grond liggen

Monseigneur, wat betekent dat? Wie schoot hen neer?

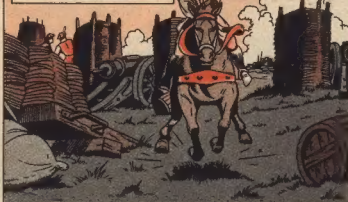

De puitoolchoten kwamen uit de plaats, hiernaart. Ik kan de schutter niet zien

Gerechtigheid is geschied, Monseigneur. Ik drong langzamerhand de achterzijde binnen. Nog een seconde en deze sluipmoordenaars zouden u gedood hebben

Van de emotie nauwelijks bekomen, krijgt de prins een zeer belangrijk bericht van een ruiter...

Monseigneur, de vijand heeft na de aanval dadelijk z'n kamp opgebroken en is afgetrokken. De Spanjaarden vernielden hun schansen

HET IS DUIDELIJK DAT DE SPANJAARDEN, NA HUN NEDERLAAG EEN BESLUSSENDE VELDSLAG WILLEN ONTWILLEN OM HET GEZEL-SCHAP DOOR EEN LANGE VELDTOCHT UIT TE PUTTEN

Heren, indien we nu geen berisping kunnen afdwingen, wordt deze veldtocht voor ons een catastrofe. De vijand voelt zich sterk en heeft voldoende voorraad om ons in een bewegingsrijke strijd uit te putten

We moeten belleten, dat de Spanjaarden nog over zee bevoorrad worden

DE VERGADERING BESLUIT EEN BODE TE ZENDEN NAAR DE HOLLANDSE EILANDEN OM DE VLOOT DER WATERGEUZEN MET HET KAPEN VAN DESPAANESCHESCHEPEN TE BELASTEN. TIJL EN LAMME KRUGEN OPDRACHT DIT BEVEL OVER TE MAKEN

In de Winter vinden we Tijl en Lamme weer in de omgeving van Damme, op weg naar Holland om de Watergeuzen tot de strijd op te roepen

Kijk, Lamme, daar is er iets voorgevallen!

Ei daar! Wat is er gebeurd. Kunnen wij soms helpen?

Hier baat geen hulp meer, vriend. Dat is het derde jeugdige slachtoffer van de weerwolf

(Wort voortgezet.)

Het PLATINA-BEELDJE

COLERETTE ZIET ALLES DUBBEL

's Avonds werd de zee woeliger. Toen Jaak om tien uur opnieuw de wacht optrók, stormde het. Luitenant Morovich had veel moeite het schip in de juiste koers te houden en de opwindende en de verrassingen van de vorige dagen schenen onze vriend Laitance niet goed te bekomen. Hij liep de kamer met grote passen op en af, zette z'n gezicht nu eens in een tragische, dan weer in een komische plooi, terwijl hij in z'n baard lachte... De ploeg, die tegen de morgen kwam opdagen, worstelde met de zeeziekte. Colerette zag groen en Tifon Palamos drukte z'n zakdoek tegen de mond en zag er geen haar beter uit. Alleen kapitein Gourgourax, de ouwe zeeor, scheen er absoluut geen last van te hebben. De afgeloste schildwachten liepen naar hun kajuiten. Jaak kroop vlug onder de wol en doolde het licht uit. Nauwelijks had hij de ogen gesloten of hij hoorde een geritsel aan het slot... de deur werd op een kier geopend en een schaduw sloop in de hut. Door z'n wimpers gluurde Jaak opletend naar de onbekende, die zich over hem boog om er zich van te vergewissen dat hij sliep... Na enkele ogenblikken gleed de schaduw de hut uit. Jaak, die zich niet ontkleed had, wipte uit z'n kooi, sloop met de voorzichtigheid van een Sioux door de gang en klopte heel zacht op de deur van Marina's kajuit. Een minuut later stonden ze beiden op de trap en sloten mekaar iets toe. Marina ging dan op de brug staan, dicht bij de trap die naar het klein salon leidde en Jaak liep bevoegdzaam deze trap af...

Intussen zaten de drie bij de Platina Kat en verheugden zich om het feit dat de storm bedaarde. Ze dronken af en toe een slok rum; de kapitein werd er lustig, en de twee zeezeeken kregen het er warm van.

— Haha, lachte de kamerheer, het gaat beter. Ik zie al twee Platina Katten in plaats van één. Dat sielt me dubbel gerust!

— Lieve hemel, twee Platina Katten! Neen, dank je. Ik heb met één meer dan last genoeg. Toe, geef me die fles nog een keer. Haha, alle wegen lopen naar de rumfles!

De Ras Lipari Mahonen voel zich in Europa niet meer veilig en keert naar zijn vaderland terug. Zijn juwelen, ondermeer de Platina Kat, stelt hij onder de hoede van Colerette, de beroemde detective, die met de Ras en zijn gevolg, Marina, Jaak en Sidonie inscheept op de « Ruiten Aas ». De bandieten, die het reeds lang gemunt hebben op de Platina Kat, zijn vromens ingescheept en stelen het juweel. Gelukkig zijn ze niet met de echte, doch met een valse kat aan de haat, vermits Jaak en Marina de echte bewaard hebben...

Hahaha! In moppen tappen ben ik sterk, merken jullie dat niet?

Lachend greep de detective naar de fles, die op de tafel naast de Kat stond, en bemerkte daar een vreemd voorwerp. Hij greep het...

— Wel, wel, wel, een domino! Ik vraag me af wie die domino daar gelegd heeft en het schoonste van de zaak is, dat het een dubbel zes is!

— Niet mogelijk, riep de kapitein.

— Kijk, hij gaat open zoals de andere... en in het midden steekt er een briefje. Wat staat er op? « Tot spoedig. Ik kom om 1 u. 30 juist. Getekend: Mijnheer Twaalf. » Heb je nu

overeind, schudde de detective en vroeg met bleek gezicht:

— Wat heb je gezien, dronken als je bent?

— Mijnheer Twaalf! mischienen, zei Tifon Palamos.

— Twee, twee heb ik er gezien. De ene volgde de andere, riep Colerette en schaterlachte...

Het schip danste op de golven, de deur werd opengegooid en een man kwam binnen; gebocheld, het hoofd in en brede panamahoed verdoken en gehuld in een Schotse jas.

— De bultenaar, riepen ze alle drie.

— In naam der wet, ik neem je gevangens, stotterde Cole-

Jaak gooitde z'n schild weg en snelde de trap op...

oait! Onze voornaamste vijand geeft ons « rendez-vous » om 1 u. 30 en... dat uur heeft zo juist geslagen, m'n beste kamerheer. Mijnheer Twaalf zal hier dus in hoogsteigen persoon verschijnen, want hij is een man van z'n woord!

De detective duwde de deur open, wierp een oogslag in de gang en keerde terug...

— M'n beste Tifon, ik geloof dat ik te diep in de rumfles heb gekeken... Ik zag... zag... (de tong van de detective werd langzaam dikker).

Kapitein Gourgourax sprong

rette, terwijl hij uit de ene zak z'n revolver, uit de andere zware handboeien te voorschijn haalde.

O wonder boven wonder, de gebochelde gaf zijn handen gewillig. Klik, klik en Colerette had zijn hand aan die van de vreeselijke bandiet verbonden.

— Ze zijn er in gelopen! Ze zijn er in gelopen! juichte een stem.

De drie dappere schildwachten kregen verbaasd op. Met z'n vrije hand schoof de bandiet de hoed van het hoofd en... het stralend gezicht van Laitance verscheen!

— Gelukt hé, m'n truc? Ik kan me vermommen als niet een, baken dat voor 'n keer. Jullie hielden me voor de echte bandiet, te meer daar ik me beoorloof heb aange-met. Een interessante demonstratie.

Colerette was zo verbaasd, dat hij vergat de handboeien los te maken. Dan vroeg hij streng:

— Alle gekheid op een stokje, waar is de tweede?

— De tweede? Wie?

— De andere Twaalf! Ik heb er daareven twee gezien, de ene volgde de andere...

Met z'n viereen liepen ze naar de deur, doch op hetzelfde ogenblik ging het licht uit. In de volslagen duisternis hoorde men hoge kreten, gestommel en geduw, stappen in alle richtingen en deuren die open en toe sloegen... Enkele minuten later gingen de lichten, als vanzelf, weer aan en toen zag men een hoogst vermakelijk spektakel: Laitance en Colerette lagen op de grond te kronkelen als slangen, nog steeds vereend door de stalen handboeien. In een hoekje kwam Tifon Palamos heel moeilijk bij zijn zinnen. De kapitein stond bij de schakelaar en had de lampen met een andere leiding ingeschakeld. Op de tafel, languit over de Platina Kat, lag Jaak. Hij drukte een soort schild met lange punten tegen zich aan. De aanvaller moest zich bezeerd hebben aan die punten, want een er van was rood gekleurd.

Colerette was helemaal nuchter geworden, maar nog vóór hij Jaak iets vragen kon, had deze zijn schild weggegooid en was de trap opgesneld.

— Volg de man! Volg de man! floot Jaak.

Tifon Palamos wou ook naar buiten lopen, doch Colerette beval hem streng:

— Hier blijven. Wij hebben de wacht en mogen onze post niet verlaten.

Ergens in het schip klonken drie revolverschoten...

Volgende week:

HET VREEMDE GEDRAG VAN
JAAK...

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN JACQUES LAUDY

Pedro de la Veranda wordt door zijn broeder neergeslagen, daar hij weigerde te zeggen waar hij de smaragden van de Conquistador verborg...

Hassan en Kaddoor springen overeind...

Wat is dat ?

Wat 'n akelige gil !

De graaf ?

O lalala, wat een ongeluk !

Aan de voet van de trap botsen zij op Kunegonde...

Wie schreeuwde ?

Je oom, geloof ik !

Ze lopen naar het laboratorium en vinden Pedro uitgestrekt op de vloer...

Oom ! Oom !

Hij opent de ogen !

Oef !...

Wie heeft je neergeslagen ?

Wie ? Wie ?

De elkels...
De elkels...
De elkels...
De elkels...

De elkels ?...

Over welke elkels spreekt hij ?

Blijf daar niet staan als stropoppen ! Loop naar m'n kamer en haal verband !

Ja, ja !

En schiet op !

Wie vindt Paaszondag van het jaar 1973 en het jaar 1982?

ONMOGELIJK ?

Helemaal niet! « Zo simpel als bonjour », maar je moet de truc beet hebben.

Fasen valt ieder jaar op een Zondag en wel deze die volgt op de volle maan, na de nachtevening van 21 Maart. Krijgt men op 21 Maart volle maan, is het de volgende Zondag Pasen; het feest kan dus nooit vóór 21 Maart vallen. Fasen kan ook niet na 25 April vallen, want 29 dagen zonder volle maanschijns bestaan eenvoudig niet.

Hoe kan men nu de juiste dag vinden, die tussen deze twee uiterste data (22 Maart — 25 April) valt?

Een zekere Gauss heeft hiervoor, lang geleden, een wiskundig procédé uitgewerkt dat uiterst eenvoudig is en door iedereen kan verstaan worden.

Delen we het jaar (waarin we de datum van Fasen willen vinden) door 19. De rest van deze deling noemen we A.

Delen we vervolgens datzelfde jaar door 4. De rest van deze deling noemen we B.

Nu delen we dat jaar door 7 en noemen C de rest van deze deling.

Volg je? Prachtig, dan gaan we verder.

Delen we nu : $19A + 23$ door 30 en de rest van deze operatie noemen we D.

Delen we : $2B + 4C + 6D + 5$ door 7 en we noemen E de rest van deze bewerking.

De datum van Fasen voor het gewenste jaar verkrijgt je nu door een van beide formules :

$$22 + D + E \text{ Maart}$$

of

$$D + E - 9 \text{ April.}$$

EEN VOORBEELD :

Wanneer valt Fasen in het jaar 1959?

1) 1959 : 19.

Rest = 2, dus A = 2.

2) 1959 : 4.

Rest = 3, dus B = 3.

3) 1959 : 7.

Rest = 6, dus C = 6.

4) $19A + 23$ delen door 30; dus : $(38 + 23) : 30$, er rest 2, dus D = 2.

5) $2B + 4C + 6D + 5$ delen door 7, dus :

$$(6 + 24 + 12 + 5) : 7;$$

er blijft 5, dus E = 5.

En ziehier de formules :

Fasen valt op $22 + 2 + 5$ Maart dat wil zeggen op 29 Maart

of

$2 + 5 - 9$ April, dat wil ook zeggen op 29 Maart!

Spreekwoorden en gezegden over Pasen

Dat zijn vijgen na Pasen!
Daar kom je te laat mee.

Als Pasen en Pinksteren op een dag vallen of Als Pasen op een Vrijdag valt wordt achterstend gezegd wanneer iets onmogelijk is, en van iets dat niet gebeuren kan.

Als hij licht is het Pasen achter zijn oren wordt gezegd van iemand die slechts bij uitzondering lacht.

Men moet geen Paasfeieren op Goede Vrijdag eten. Men moet zich niet verheugen over iets dat nog gebeuren moet en onzeker is.

Men spreekt zolang van Pasen totdat het komt. Iets dat herhaaldelijk werd aangekondigd en dan uiteindelijk toch komt.

Als 't Palmzondag is, zal 't haast Pasen zijn. Er is verband in de loop der dingen, en als de eerste schakel van de keten er is, volgen ook de andere schakels.

Vermits Pasen dit jaar in April valt, volgen hier enkele spreekwoorden over deze maand :
Als April blaast op zijn hoorn,
Is 't goed voor hooi en koorn.

April knoopt de aren,
Mei bloesemt het graan,
En zeven weken nadien de pikke slaan.

De heren en Aprilen
bedriegen wie ze willen.

Half April, 't zij warm of koud,
Zingt de nachtegaal in 't hout.

Aprilletje zoet,
geeft nog wel eens een witten hoed.

De Maartse zon en de Aprilse wind
schenkt zo menig schoon koningskind.
(Ze veroorzaken sproeten.)

De KUIFFE's BON staat op de producten van de volgende firma's :

DE CHOCOLADE
EN PRALINES

VICTORIA

DE BISCUITS

VICTORIA

DE TOFFEES

VICTORIA

HET WEEKELD

KUIFFE

DE
KUIFFE'S
BON

DE CONFITUREN
EN FRUITSIROOP

MATERNE

DE DIEPGEKOELDE
GROENTEN
EN VRUCHTEN

PRIMA

MARGARINE

INA

HET BROODSMEERSEL

CHOCOSWEET

TOILETZEEP

KUIFFE

HUISHOUDZEEP

PALMEX

EN WELDRA...
OOK DE TAFELOLIE

PRINSOR

VAN PALMAFINA

DE SIROPEN
PROSMANS

EN

PRINCE DE LIEGE

DE DEEGWAREN

TOSELLI

DE BESCHUITEN

HEUDEBERT

Karel de Stoute

IN de stille, wit-gekalckte crypt van de Lieve Vrouwerk te Brugge staat zijn praalgraf. Treed onder de lage gewelven de schemering binnen: hier zult gij hem vinden, rustend in zijn vergulde wapenrok, helm en zwaard aan zijn zijde, de machtige riddershanden vroom gevouwen. En op zijn vorstelijk hoofd glanst de gouden kroon van Bourgondij's hertogen.

Maar de kroon van een hertog was hem niet genoeg. Alleen een koningskroon achtte hij zijn hoogmoed waardig. Als hij de troon betrad, nam hij bezit van een erfland dat haast de hele Noordzee tot grens had en reikte van de Zuiderzee tot aan de Somme; in het Zuiden zou het gaan palen aan de Rhône en het Meer van Genève. Nog was het hem niet voldoende. Hem had, zo getuigt Commynes, de helft van Europa niet bevredigd. Het oude Lothrijk herstellen, dat was zijn droom. Het Rijk dat als een reuzig slagzwaard Europa zou doorsnijden, en dat in zijn hand, hem tot scheidsrechter zou verheffen tussen Oost en West. Om het volk en zijn noden bekreunde hij zich weinig, de voorrechten van adel en gemeen waren hem dode letter. Stout ontwierp hij zijn plannen, stout streefde hij naar hun voltooiing.

Reeds in zijn jeugd voelde hij zich voorbestemd. Aan de wufte vermaken der jonge edelheden nam hij geen deel. Hij was ernstig van aard en sleet zijn vrije uren bij voorkeur in de afzondering. Daar verdiepte hij zich in de levensverhalen van de grote veldheren en staatslieden uit de wereldgeschiedenis. Met Alexander toog hij het Oosten in, en veroverde opnieuw de sprookjesrijken in het land van Ur; met Caesar betrad hij het moerasig gebied der Moeringen aan de Noordzee, bevocht hij Ambiorix en de blonde reuzen van aan de Rijn.

Opgroeiend gunde hij zijn inspanning geen rust. Tot laat in de nacht brandden kaarsen in de werkkamer van de Hertog. Slaap had voor hem geen aantrekkingskracht, wel onverdroten werk: zijn dagen en zijn nachten besteedde hij aan de droom van zijn leven: zijn Rijk.

Streng was hij voor zichzelf, streng voor de anderen. Zijn raadslieden, zijn verwanten, zijn vijanden noch zijn vrienden, niemand ontzag hij. Hij was een geweldenaar en zijn uitbarstingen van vorstelijke woede blijven hem voor alle tijden kenmerken.

Hij was een veldheer. Zijn leger was een voorbeeld van orde en tucht. Zijn soldaten waren goed bewapend en goed uitgerust; zelfs zijn boogschutters droegen kolders, lange zwaarden en helmen met pluimen. Dit leger was het wapen waarmee hij voor zijn koningsideaal op de slagvelden zou kampen.

Hij wachtte niet tot de kroon hem op het hoofd schitterde om koninklijk te handelen. Hij verslaat Lodewijk XI te Montlhéry, en hij, leenman van de verslagen koning, behandelt Lodewijk als een mindere. Hij dwingt hem aan zijn zijde de bestraffing van de Luikenaars bij te wonen, omdat Lodewijk deze stad tegen de Hertog opgestookt had; te Péronne dringt hij hem het vernederend verdrag op waardoor hij Frankrijk's ijzeren hand van zijn schouder schudt.

Nu betreedt Karel de Stoute zelfbewust en overmoedig de drempel van de toekomst. Het is een tijd van welvaart en gezag. Geen vorst durft hem aan te vallen; en, in 1468 zeilen op Kerstavond honderd vijftig zwaar geladen kraken en karvelen voorbij Sluis het Zwin binnen — wat niemand te voren ooit had gezien.

De grote strijd wordt aangeboden. Reeds het jaar daarop valt hem de Elzas als pandleen te beurt — zo was de brug tussen de Nederlanden en Bourgondij bijna geslagen. Nu grijpt hij naar de

kroon van Karel de Grote: de Roomse koningskroon. Met de keizer, Frederik III, wordt onderhandeld. Reeds worden de voorbereidselen tot de historische plechtigheid getroffen. De kerk van Sint-Maximus te Trier wordt met kostbare tapijten behangen; twee zetels staan in het hoogkoor, één voor de keizer, één voor de nieuwe koning. De bisschop van Metz zou Karel van Bourgondij tot koning zalven. Maar de hoogmoedige Bourgondier eist te veel: met een vazalkoninkrijk wild hij zich niet verzoenen: hij wil heersen bij de gratie Gods. Heimelijk worden de keurvorsten en prelaten voor de machtbeluste vorst te beducht om hem de waardigheid te gunnen die hij eist. Keizer Frederik, een schijnreden inroepend, scheept zich op de Moezel naar Keulen in. Aldus is de hoop op een Nederlands Rijk verbeurd.

De Hertog wou de Keizer straffen... Gedurende elf maanden wordt er onder de wallen van Neuss geschermtusseld en op de ondergang van Frederik III geklonken — alles op kosten van de goede steden, die wegens de groeiende onveiligheid en hun bedreigde handel hun schatkisten voor hem sluiten. Woedend bijt Karel hun afgevaardigden toe:

— Gij Vlamingen hebt harde koppen. Als uw vorsten machtig zijn, haat gij ze; voor de zwakkelingen hebt gij niets dan minachting over. Maar ik zal U wel tot gehoorzaamheid dwingen!

Maar de wassende tegenspoed had hem van zijn geniale zelfzekerheid beroofd. Voortaan rende hij van nederlaag tot nederlaag, en het waren boeren die zijn geoffende scharen na de verovering van Nancy uiteenjoegen. Gent weigerde beslist de lichte van tien duizend weerbare mannen; maar nog was de Hertog niet verwonnen. Als Nancy bedreigd werd, slaagde hij erin vijftig duizend man in 't veld te brengen. Te vergeefs evenwel. Deze nederlaag was de laatste. Hij zelf viel als een gewoon soldaat, de degen in de vuist. Hem die eens de Stoute was geweest, vond men terug in een bevroren moeras, door wolven aangeweten, haast onkenkelijk.

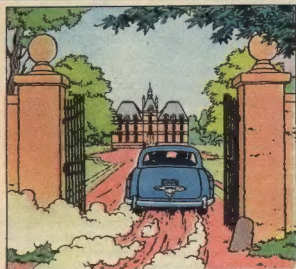
Als geweldenaar had hij geleefd, als geweldenaar had hij de dood gevonden.

Rob. YSENBRANDT.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

KORTE INHOUD VAN HET EERSTE DEEL

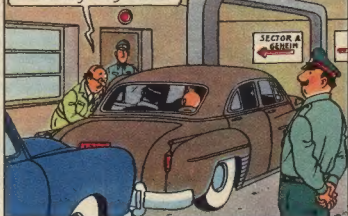
TERUG uit Arabië begeven Kuifje en kapitein Haddock zich naar het kasteel van Molensloot waar professor Zonnebloem op hen wacht. Dat denken ze ten minste doch, aangekomen op het kasteel, vernemen ze dat de professor naar Syldavië gereisd is en onze vrienden telegraphisch heeft verzocht hem te volgen.

Op weg naar Syldavië

De zaak intrigeert onze vrienden en ze gaan per vliegtuig naar Syldavië. Op het vliegveld van Klow stellen ze tot hun verbazing vast, dat professor Zonnebloem hen niet opwacht. Hij stuurde echter een auto, die met hen de bergen in rijdt. Gedurende de rit worden onze vrienden enkele keren scherp gecontroleerd. Eindelijk komen ze dan aan een geheimzinnig gebouw, waar ze door ingenieur Wolff ontvangen worden. Deze laatste

Heren, u is ter bestemming aangekomen

leidt hen naar professor Zonnebloem.

Professor Zonnebloem zet dan uiteen waarom hij onze vrienden naar Syldavië uitnodigde, en wat hijzelf er doet. Kuifje en de kapitein bevinden zich nl. in een atoomfabriek die midden de hoge bergen gebouwd werd. Zonnebloem legt de laatste hand aan de plannen van een atoomraket die hem moet toelaten naar... de MAAN te vliegen! Hij wenst Kuifje en kapitein Haddock mee te

Ingenieur Frank Wolff, die jullie daareven gezien hebben, heeft me daadwerkelijk geholpen. Ik legde de laatste hand aan de plannen van een atoomraket, waarmee ik hoop naar de maan te kunnen vliegen...

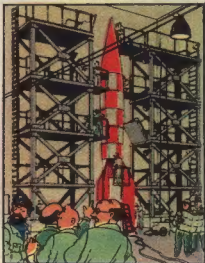

nemen op deze wonderbare tocht.

De proefraket is intussen bijna voltooid. Ze werd X-FLR 6 gedoopt, zal naar de maan geschoten worden, de biplanaal van onze aarde omvliegen, en de oppervlakte fotograferen, welke voor de aarde steeds onzichtbaar is.

In het duister werken echter geheimzinnige personages die zich willen meester maken van de plannen van professor Zonnebloem en profijt trekken uit zijn ontdekkingen.

Op zekere nacht wordt er een vliegtuig opgemerkt boven de verboden

zone. Parachutisten springen af en zoeken in de bergen een schuilplaats. Kuifje heeft besloten ze gevangen te nemen en gaat hen opsporen. Op een gegeven ogenblik ligt hij in hinderlaag nabij de opening van een luchtpijp van de fabriek.

Van in de fabriek worden papieren naar buiten gegeven. Kuifje springt overeind en roept:

— Handen omhoog!

Een schot gaat af... en met een

Bravo, Jim!

wonde aan het hoofd wordt Kuifje naar de ziekenzaal gebracht.

Intussen komt de proefraket klaar. De spionnen zetten hun geheimzinnig werk echter voort...

Op het ogenblik dat ons verhaal opnieuw begint, krijgt de man (die de leider van de spionnen schijnt) een boodschap van een van zijn handlangers. Hij schreeuwt:

— O. K.! Hun raket is van ons!

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFFE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

TWEDE DEEL

Weken verliepen... De dag waarop men de proefraket zal afschieten is aangekomen...

Wel, professor?

Alles is klaar, mijnheer Baxter... De montagestoren is vastgemaakt, de laatste geleibaan is vastgemaakt. Op dit ogenblik zijn ze technici...

... bezig de start-inrichting te verbinden...

Dag mijnheer Baxter... Kijk eens wie daar aankomt!

Zie, het is bijna klaar...

Hoe? Jij? Ik dacht dat je nog te bed moest blijven!

Ja, doch voor geen geld ter wereld zou ik het vertrek van de proefraket hebben willen missen!

Kijk, mijnheer Baxter, Kuifje is opgestaan!

Klaar

Klaar. Alles is in orde... ik laat de hall ontruimen...

Doe dat. Het is een goed idee... maar vergeet niet de hall te laten ontruimen

O, excuseer!

Het is vriendelijk excuus te vragen, maar je zou beter zien waar je loopt!

Daar boven zal ik ten minste veilig zijn

Eindelijk gerust!

Waf!
Waf!

Hallo! Hallo! Ontruim de montagehall... Hallo! Hallo! Ontruim...

Ontruim de montagehall...

We herhalen...

Het is al goed, ik hoor het wel, hoor!

(Wordt voortgezet.)

De olympiade van **HELSINKI**

FINLAND HEEFT DE EER...

een standbeeld opgericht terwijl hij nog leeft. De architectuur-
en de monumenten van de Finse steden roepen in ons dadelijk
het beeld van de klassieke Griekse schoonheid op. Helsinki bezit
ook een prachtig stadion dat plaats biedt aan 70.000 toeschouwers.
Wanneer men er op een zomervond naar toe gaat, (in Juni)
duurt een dag van de avond tot de ochtend. In Finland zijn
graafvelden in genomen door jonge lui in blauw sportpak;
het is in dat pak dat ze naar huis terugkeren.
Niemand stoort zich hieraanh, want in Finland draagt
men een oefenpak zoals hier een burgerpak. Wanneer
er op het blauwe pak in witte letters
SUOMI staat, betekent dit dat de draager
zijn land graag internationale wedstrijden
verteenwoordigde.

DE OLYMPISCHE STAD

TE Käpylä even buiten Helsinki, werd een Olympische stad gebouwd die bestaat uit een vijftiental grote blokken van drie tot vier verdiepingen hoog en met ieder 2.000 kamers. Iedere kamer heeft drie bedden en staat ter beschikking van de atleten die aan de Olympiade deelnemen. Er is ook een restaurant waar 1.500 maaltijden tegelijkertijd kunnen opgediend worden. Maar, welke sportlui zullen daar eten? De meeste deelnemende naties zullen er voor zorgen dat hun afgewarmden het eten krijgen waaraan ze gewoon zijn, want de Finse kost past niet voor alle magen.

De Finse muntenheer is de markkina (Finse mark) doch, tijdens de Olympiade, zal de dollar troef zijn. Men betaalt zijn plaats in het stadion in dollars en iedere deelnemende natie betaalt voor haar deelnemers 6 dollars of 300 B. fra. per dag, de toeschouwers zullen hun onkosten wel opmaken met de ergerende onkosten. Dit betekent dat er gedurende de Olympiade geen plaatsje in de stadions vrij zal blijven en dat sedert maanden te Helsinki alle verrijfsmogelijkheden besproken zijn. Rond de stad worden tentendoren opgeslagen om al de toeristen onderdak te verlenen. Tijdens de Olympische spelen 1952 zal de zon in al haar glorie over Finland stralen, zullen al zeventien landen hun vlaggen en kleuren in de stadions en zullen alle nachten kunnen genieten en zal Helsinki in het brandpunt van de wereldbepijning staan.

De Olympische Spelen worden, zoals jullie weten om de vier jaar gehouden en alleen de liefhebbers mogen er aan deelnemen.

De eerste Olympiade werd gehouden te Athene in 1896, de tweede was die van Parijs in 1900, dan volgden St-Louis in 1904, Londen in 1908, Stockholm in 1912, Antwerpen in 1920, Parijs in 1924, Amsterdam 1928, Los Angeles 1932, Berlijn 1936 en Londen 1948.

ALLE FINNEN
ZIJN ATHLETEN

DE Finnen zijn van nature uit
athleet. Hun klimaat verplicht
hen het lichaam te ontwikkelen, te
harden. Een groot deel van het jaar
ligt alles onder een dikke sneeuw-
vlakt. Iedereen is gedwongen om
van elkaar verwijderd dus is men
verplicht te skiën. Het is dan ook
in Finland dat men vele skiërs
telt, die voortgevoerd lange afstanden
uitmaken. Van de meest bekende zijn
zijn buitengewone handigheid op
het water. Wie kan zich in de ka-
jaksport met de Finnen meten?
Spieswerpen kan ieder Fin, het zij hem in het
land, het is een van de dingen die
de Finnen ook in deze sport de eersten zijn.

Waar de afstanden lang zijn, is het onnodig vlug te lopen, men moet het lang kunnen uithouden. De Fin Kohlemainen won de Marathon op de Olympische Spelen te Antwerpen en de ongeveenaarde Nurmí was boven de vijf kilometer ledereen de baas. Hij sloeg het ene wereldrecord na het andere en kon twintig kilometer per uur afleggen!

Deze traditie wordt hoog gehouden: de Finnen zijn geen sprinters, geen hazewinden, doch waar er een lange, regelmatige krachtspanning, een groot weerstandsvermogen gevraagd wordt, zijn zij de meesters.

DE GRIEKEN VAN HET NOOEDEN

HELSINKI heeft 400.000 inwoners en Londen 8.000.000, doch op een atletiekfeest te Helsinki zijn er meer toeschouwers dan te Londen! De Grieken uit de Oudheid gaven hun atleten een lauwerkroon, droegen de overwinnaars van de spelen in triomf door de straten en vereerden hen tijdens hun leven en na hun dood. De Finnen hebben hun Olympisch kampioen Paavo Nurmi

DE PETROLEUMKOOTTS

Renaat en Christiane zijn bij oom Ben in Amerika gekomen. Oom Ben vertelt zijn jeugdige gasten, dat hij grond heeft in een streek waar petroleum gevonden werd. Op dat ogenblik wordt er op de deur geklopt.

VAN F. CRAENHALS

TEKSTEN EN TEKENINGEN

Je komt van
Titusville?
O ja, ik snap het
al, ik verkoop
niets!

Luister vooraleer je
op te winden. Ik kom
je grond kopen, doch
aan zulke schitterende
voorwaarden...

Op dit ogenblik is je grond duizend dollar waard, niet? U is het daarmee eens?...

Ik bied je tien maal meer.

Een leuk prijsje, maar ik ben vast besloten m'n grond NIET te verkopen!

Ik geef je een goede raad: petroleum wordt alleen door specialisten geboord. Laat het dus over aan mensen die er iets van afweten...

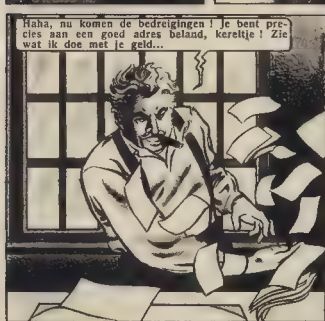
Ik heb besloten het zelf te doen!

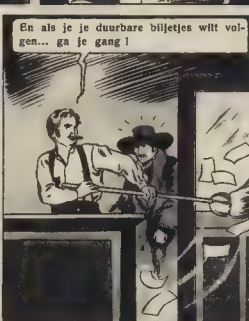
Nog een goede raad: in de veronderstelling dat je petroleum vindt, zou het voor je heel gevaarlijk zijn in Oil-Creek te blijven!

Haha, nu komen de bedreigingen! Je bent precies aan een goed adres beland, kereltje! Zie wat ik doe met je geld...

En als je je duurzame biljetjes wilt volgen... ga je gang!

Je blijft dus koppig ondanks mijn waarschuwingen? Ik heb nog andere middelen.

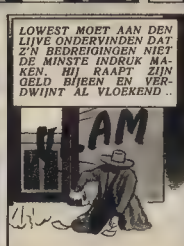
Je kunt me niet bang maken. Maar wacht even...

Zo'n kleine komediespelers worden hier buiten gevaagd!

LOWEST MOET AAN DEN LIVE ONDERVINDEN DAT Z'N BEDREIGINGEN NIET DE MINSTE INDRUK MAKEN. HIJ RAAPT ZIJN GELD BIJEN EN VERDWIJNT AL VLOEREND...

Haha! Ze kennen Ben nog niet!...

(Wordt voortgezet.)

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Op zekere nacht ziet Jezabel een geheimzinnige gedaante in de luin van het paleis van Marco Polo slapen...

Jezabel verbergt zich in de struiken en ziet hoe een onbekende een luipaard binnen loodst in het paviljoen waar Wiske slaapt...

De schrandere Jezabel wekt Lambik, die dadelijk snapt dat er iets hapert en te hulp snelt

Het roofdier maakt zich reeds klaar om op het slapend Wiske te springen, als Lambik binnenstuift en het bij de staart trekt...

Halt! Alle donderende donders! Scheer je weg vulgaire kattekop of ik zal je eens manieren leren

Hemel, Lambik, je bent niet gewapend!

Zie je me zo'n minneke poes al met mijn edel zwaard te lijf gaan? Da!

Wat nu? Het is net of het beestje aangewicht verliest...

Mens toch! Hahaha, ik heb hem uit zijn vel gezwierd. Die gaat berispt rheumatiek opdoen!

Lambik plaatst een wacht bij het paviljoen waar Wiske slaapt en keert terug naar zijn kamer. Hier heeft een onbekende allet overhoop gehaald...

?

?

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Patville werd door onbekende bandieten overrompeld en de inwoners ontvoerd. Pat en Joe zijn heel alleen in het dorp en worden 's nachts overvallen. Ze vluchten, doch het paard van Joe valt...

Pat wil zijn jonge vriend te hulp komen, maar

Ik kan niet weg. Vlucht! Vlucht, of ze zullen ook jou gevangen nemen. Ga versterking halen...

Pat is nauwelijks aan de horizon verdwenen, of daar zijn de bandieten reeds

Joe wordt van onder zijn paard gehaald, gekneveld en geblinddoekt...

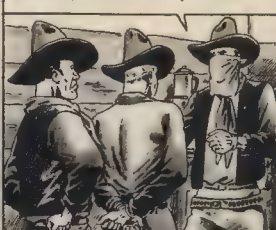
Dan golopperen de bandieten verder...

Na enkele tijd wordt halt gemaakt. De blinddoek wordt weggenomen en Joe ziet een grote man, het gelaat achter een halsdoek verborgen en zijn handen steken in reusachtige handschoenen.

Je bent in mijn macht. Je zult me stipt gehoorzamen, anders schiet ik je neer!

Wat verwacht je van mij?

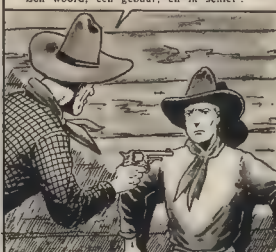
Dat zul je zo dadelijk horen!

Joe's handen worden losgemaakt, doch zijn voeten vastgekluiserd. De jongen verzet zich.

Een woord, een gebaar, en ik schiet!

Joe doet alsof hij er zich bij neerlegt en volgt zijn bewaker.

Hij wordt naar een groep werklui geleid, die evenals hij, met beide voeten aan kettingen geklonken zijn.

Enkele meters verder wassen een groep vrouwen grote klompen aarde. Dicht naast een van hen staat een klein meisje...

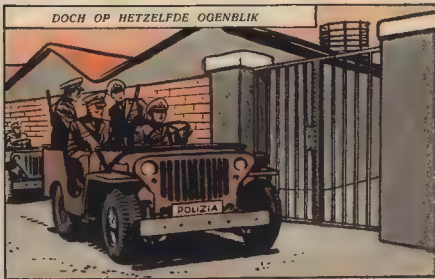
(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van
KAPPA ED EFFE

Rob, Hans en Pieter vormen een onafscheidelijk trio. De vader van Pieter is directeur van een fabriek. De laatste maanden heeft hij zorgen, omdat er regelmatig waardevolle voorwerpen uit zijn fabriek verdwijnen...

Tekeningen van
R. POLESE

... ZIJN ALLE UITGANGEN DOOR DE POLITIE AFOGEZET.

DE VADER VAN HANS KOMT TOEGELOPEN EN LAAT ZIJN RIJWIEL 'N OGENBLIK ONBEWAAKT

VLUG STOPT BERT, DE BROER VAN ROB, ZIJN VERDACHT PAKJE IN DE FIETSAK.

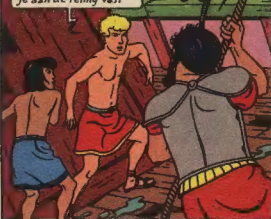
DE NIEUWE AVONTUREN VAN ALEX HET VERVLOEKTE EILAND

Een vulkaanuitbarsting heeft het Vervloekte Eiland in zee doen verdwijnen. Onze vrienden hebben het tijdig kunnen verlaten, doch de storm dreigt hen noodlottig te worden...

VAN L. MARTIN

Vitella, Curius en Lydas stonden op de achtersteven op het ogenblik van de kalamiteit...

Kom, we gaan kijken... hou je aan de reling vast!

Ondanks de moeilijkheden geraaken ze op de jokersreeven, die gedeeltelijk onder water zijn gelopen. Vitella, Curius en Lydas werden meegeslept door de woeste golven. Alleen Vitella is al bij wonder, ontnapt!

Een geweldige watermassa stortte op ons neer. Toen ik tot het bewustzijn kwam, bevond ik me alleen in het midden van de vernielde huf

Uren verlopen en al; het donkert is de toestand van de schipbreukelingen, werkelijk hopeloos. De zee is kalme doch het schip zinkt dieper en dieper en ze hebben geen levensmiddelen. Mofdeling...

Een zeil! Een zeil!

Dicht bij elkaar op de boeg staan onze vrienden en trachten door roepen en gebaren de aandacht op zich te vestigen.

Ze komen! Vrienden of vijanden, dat ze op - richtien! Het is tijd!

Inbussen aan boord van het zeilschip.

Het is een wrak... Ik zie gestalten op de boeg... we moeten die ongelukigen helpen...

Enkele ogenblikken later...

Goed! Vlug!

Hei ho! Griep de kaard!

Inel hijzen de vier schipbreukelingen zich aan boord. Tot hun grote vreugde vernemen zij dat ze te doen hebben met zeelui van Carthago, die terugkeren van een reis naar de kust van Afrika. Ook zij hebben de geweldige storm gevoeld doch ze waren te ver van het centrum om er schade van te ondervinden. Onze vrienden vertellen dan hun avonturen...

Alex, ik ken je. Ik stond op de kade toen je de stad verliet en ik ben blij je een dienst te kunnen bewijzen. Over enkele dagen zijn we in Carthago. Ik ben er van overtuigd dat je feestelijk zult ontvangen worden...

Ja, doch ik keer terug met een zwaar hart. Zo graag had ik de oude Lydas naar zijn vaderland terug gebracht. Dat is me niet gelukt. We verliezen heel veel aan die geleerde...

De goden hebben er nu eenmaal anders over bevestigd. Misschien is het beter zo...

Het zeilschip wendte de sterven en onze vrienden buigen over de reling... de tyf verdwijnt in de golven... Neen, nog niet! Eenmaal nog komt het wrak omhoog om dan voor goed in zee te verdwijnen en de laatste geluiden van de buitengewone uitvindingen en verzeveningen van het hoogmoedig vervloekte Eiland mee te slepen in de diepte...

EINDE

HEEL SPOEDIG VOLGT EEN NIEUW TEKENVERHAAL, VAN JACQUES MARTIN, NOG SPANNENDER DAN HET VERVLOEKTE EILAND!

Alles werd weer goed

VERHAAL VAN A. DURIEUX

ILLUSTRATIE VAN FR. CRAENHALS

ALHOEWEL bijna avond, was de hemel nog vol zonnegloed en hing er een drukkende hitte. Jean-François de Villeneuve blikte naar de Middellandse Zee. Iedere golf trof hem als een dolk. Hij haatte die zee en hij haatte de bevelen van de bewaker die het ritme aangaven, waarop de roeispanten op en neer moesten gaan.

Ze waren met z'n twintig. Twintig mensen die onder de schroeiende zon aan hun bank waren vastgekluiserd en zich ellendig voelden. Het was Pasen en Jean-François dacht aan het Paasfeest in zijn geboortedorp. Hij zag het eerste, frisse lentegroen, de gele paasbloemen en hij hoorde de klokken hun blijde boodschap over het land beieren. Hij dacht ook aan zijn moeder die zeker gebukt ging onder de armoede en het leed. Twee jaar geleden was hij door een rivaal van samenzwering tegen Lodewijk XV beschuldigd, en tot vijftien jaar dwangarbeid op de galeien veroordeeld met verbeurdverklaring van al

zijn goederen. Twee jaar roeide hij nu reeds als galeislaaf en al die tijd was zijn haat tegen de valse beschuldiging en de wrede veroordeling iedere dag gegroeid.

De nacht viel en de kleuren van hemel en water werden zachter. Het blauwe lint in de verte was de kust van Italië. Plotseling verbrak de stem en de officier van wacht de stilte:

— Schip aan stuurboord!

Korte bevelen werden geschreeuwd en alles klaar gemaakt voor de strijd. Het schip dat snel naderde was bemand met zeerovers en hun bedoelingen waren duidelijk.

— Maak de slaven los, beval de kapitein, die wist wat de strijd tegen zeeschuimers betekende.

Toen verliep alles heel snel. De piraten ware veel talrijker en het duurde niet lang of zij enterden het Franse schip. Er was maar één mogelijkheid de huid te redden: in zee springen en in de valavond trachten te ontkomen. Even aarzelde de

kapitein. Wat gedaan? Zich gevangen laten nemen om te bezwijken onderweg, of in onmenselijke gevangnissen? Strijden tot de laatste man? Nutteloos bloedvergieten.

— Redde wie zich redden kan! schreeuwde hij.

De ene gestalte na de andere verdween in het water. Ook Villeneuve was van boord gesprongen en zwom naar de Italiaanse kust; daar immers lag voor hem de vrijheid, daar kon hij een nieuw leven beginnen! Hulpkreten versomberden zijn blijde opwindung:

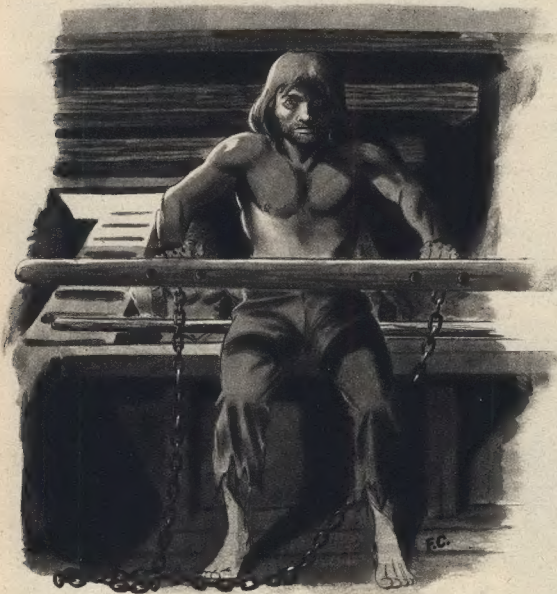
— Hulp! Hulp!

Villeneuve dacht dat het een ongelukkige vriend was, en zwom met krachtige slagen naar de plaats vanwaar de kreten kwamen. Op het ogenblik dat hij vlak bij de ongelukkige was, die reeds met de dood worstelde, schrok hij terug: het was de gekwetste kapitein van de Franse galei, de officier van Lodewijk XV, die gedurende die twee jaar nooit een glimlach, nooit een vriendelijk woord of een bemoedigende blik had voor zijn slaven...

Villeneuve keerde zich bruusk om, doch daar kwam het beeld van Pasen in zijn geboortedorp hem weer voor de geest. Hij hoorde de klokken, het orgel, de liederen en de mensen die de Verrijzenis vierden. Hij zag de Gekruisigde die de handen opende en zei: « Zij hebben mij alles genomen, maar ik heb alles gegeven... » Waren er op de wereld geen duizenden moeders die weenden en zou hij, door zijn gebaar, hun aantal niet vermeerderen?

Eensklaps keerde hij vastberaden naar de drenkeling terug en slaagde er in hem te grijpen. De tocht naar de kust was lang en zwaar, doch het gelukte Jean-François de gekwetste officier op het droge te brengen.

Enkele maanden nadien werd Jean-François de Villeneuve in ere hersteld, dank zij de bemoeiingen van de man die hij het leven had gered. Hij kreeg ook zijn bezittingen terug. Jaren later vertelde hij aan zijn kinderen en kleinkinderen hoe hij zichzelf had moeten overwinnen om de man te redden, die hij haatte en hoe dat ogenblik een keerpunt in zijn leven was geweest, een keerpunt waardoor alles weer goed was geworden.

HET INGEWIKKELDSTE UURWERK TER WERELD!

OP de voorzijde van dit Geneefse uurwerk maakt de hoofdwijzer de vergelijking tussen het werkelijke en het gemiddelde uur. De kleine wijzerplaat, onderaan, geeft de sterrenrijt aan berekend in uren, minuten en seconden, terwijl de andere twee het uur van zonsopgang en zonsondergang aanduiden. De middenschijf is een hemelkaart die de sterrenbeelden toont, zoals ze uur na uur zichtbaar zijn. Op de andere zijde van het uurwerk heeft men het normale uur, dat voorzien is van een slagwerk met vier tonen. De chronometer en secondenwijzer geven 1/5^e seconde aan. Verder is er een eeuwduurende kalender die de dagen, maanden en jaren opgeeft zonder natuurlijk het schrikkeljaar en de schijngestalten van de maan te vergeten.

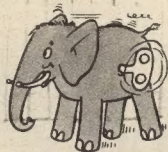
Dit uurwerk, als het ingewikkeldste ter wereld erkend, heeft 110 wieljes, 80 schommelars, 450 vijes, 90 veren, 120 mechanische onderdelen, 70 rolijzen, 2 wijzerplaten, 19 wijzers, 2 schijven (een voor de schijngestalten van de maan, de andere voor de sterrenhemel).

Zwitserse uurwerkmakers werkten er vijf jaar aan en hierin is de tijd voor het ontwerp, de technische studie en de wiskundige en sterrenkundige berekeningen niet inbegrepen! Het werd besteld door een Amerikaan en alhoewel niemand de juiste prijs kent, fluisst men dat het anderhalf miljoen B. frs heeft gekost.

OVER OLIANTEN

DE kinderen van Berlijn hadden sedert de oorlog geen olifant meer in hun dierentuin en ze vonden een dierentuin zonder olifant niet prettig. Toen schreven ze een lange brief aan Nehru, de minister-president van India, om hem te vragen of hij geen kleine olifant zou willen opsturen. En Nehru stuurde per vliegtuig een kleine olifant als geschenk voor de kinderen van Berlijn.

In Essex, in Engeland, ontbreekt er wellicht ook een echte olifant, want men kwam op het idee een robot-olifant te maken. Hij weegt 18 P.K., kan trompetten en twaalf kinderen vinden plaats op zijn brede rug. De olifant loopt als je op de knopjes duwt achter zijn linker oor. De corne, die er naast op, dient slechts als figurant, om het geheel «echter» te maken.

een ton, heeft een motor van 18 P.K., kan trompetten en twaalf kinderen vinden plaats op zijn brede rug. De olifant loopt als je op de knopjes duwt achter zijn linker oor. De corne, die er naast op, dient slechts als figurant, om het geheel «echter» te maken.

VAN EEN SLANG EN TWEE EEKHOORNTJES

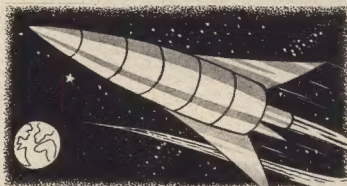
EEN slang had twee eekhoorntjes op het oog en ze achtervolgde hen tot in hun nest onder een boomstam. De eekhoorntjes kwamen er langs en tweede pijp weer weg uit en wat deden ze nu? Ze maakten zich uit de voeten! Neen, met hun vier pootjes werkten ze om de twee openingen van hun nest vol zand te stoppen. Toen dit gedaan was, zetten ze er nog een zandenvetjje op en dan huppelden ze opgeruimd en tevreden het woud in.

GELUKSVOGELS!

CITTA DEI RAGAZZI is een stad niet ver van Pisa (met de schave torren) en wordt, naar de opvoedingsmethoden van Pestalozzi, uitsluitend door de jeugd bewoond en ook geregeerd. Er is maar een gangbare munt de «merito» en deze krijg je wanneer je naar school gaat, in de keuken helpt, de tafel dekt en nog ander karweitjes opknapt. Je eten en alles wat er in de stad te krijgen is, moet je met «merito» betalen. Wie dus haagschool houdt, heeft geen eeten!

uit de vier WINDSTREKEN

VLEIET DE MENS NAAR DE MAAN?

JA, ZEGT DE TECHNICUS.
NEEN, ZEGT DE BIOLOOG.
WAAROM NIET?

DE raket die naar de maan vliegt, moet reeds bij de start een geweldige snelheid ontwikkelen, want het is alleen deze snelheid, die de raket toelaat zich los te maken van de aantrekkingskracht van de aarde. De passagiers zijn echter niet bestand tegen deze snelheid. De piloten van de huidige, moderne straaljagers hebben nu reeds heel vaak te kampen met krampen in alle lichaamsdelen; dit ten gevolge van de grote snelheid. Hierbij komt de hitte veroorzaakt door de wrijving. De technici willen deze hitte neutraliseren door het toestel een voortdurende draaiende beweging te doen uitvoeren. Het draaien, gepaard met de geweldige snelheid, werkt op de evenwichtorganen die in direct contact staan met de kleine hersens. De passagiers krijgen hoofdpijn, die na enkele tijd ondraaglijk wordt. Het lichaam kan natuurlijk door allerlei chemische producten opgewekt en versterkt worden, doch de passagiers van de maanraket zullen ze niet mogen gebruiken om de nadelige gevolgen welke ze hebben. Alleen koffie zullen de reizigers mogen drinken. Iedereen weet dat koffie na enkele uren z'n opwekkende kracht verliest en de genietter zenuwachtig maakt.

Indien de technici al deze moeilijkheden kunnen overwinnen, blijft er nog de inwerking van de z.g. elektronenstralen (de raketten die zonder bemanning naar de stratosfeer worden gezonden, vertonen allen ernstige sporen van de inwerking van deze stralen). De elektronenstralen beschadigen alle organen van het lichaam zo deernlijk, dat ze totaal onkenkelijk worden. Het is geweten, dat de oppervlakte van de maan aan deze stralen is blootgesteld. Om de maanziekten afdoende te beschermen zou men de raket moeten pariteren met platen van vijf meter dikte. Zullen de technici zulk 'n raket kunnen vervaardigen? Zo ja, wat doen de passagiers eenmaal uit deze raket? Hoe nemen ze voldoende zuurstof mee? En welke stof of welk apparaat beschut de menselijke ogen tegen de purperen schijn waarin heel de omgeving baadt?

Typisch voor onze tijd, zo zegt de bioloog, dat men bijna klaar is met het «maantoezel» zelf, doch de mens, die het zal moeten besturen, totaal vergeten werd.

De grenadier VICTORIA presenteert...

DE TIJGERKOOI

DONKEY BEGINT ZIJN NUMMER...

JOHNNY LOOPT NAAR DE COMMISSARIS...

Toen ik de knop van z'n zwiep losschroefde, betrapte hij me... Ik kreeg er van langs... Zeker zij...

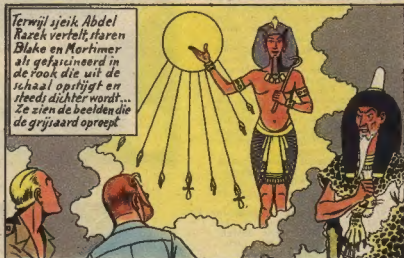

Ik snap het. We zullen hem opwachten als hij uit de kooi komt...

(Wordt voortgezet.)

VAN EDGARD-P. JACOBS

(Wordt voortgezet.)